

עיפרון הזיכרון

לעיפרון עופרת ומחק
העופרת במידת הדין
והמחק במידת הרחמים
אבל ביום הזיכרון
אין צורך למחוק
מידת הרחמים היא בזיכרון,
שכותבים שוב על הכתוב
עם טעם אחר.

כתבתי והייתי מבסוט.

עד שאמרו לי ציעירים,
יא קשישא!
בכפתורי הנייד
ובמקלדת המחשב
יש דיליט
ועוד הרחבות עד AI
מלכות המחק הגיעה.

שמעתי והייתי נבוך.

את כל חיי
כתבתי בעיפרון
ללא מחק
וסמכתי על הזיכרון
של יום הזיכרון
לשכתב שוב
את טעויותיי.

ואז חשבתי:
אני קשישא
חי בעולם
שאני יודע
שהוא
גדול ממני
וגם אם אמחק
מזיכרוני האישי,
מי ימחק בחוץ
את אדוות טעויותיי
על אחרים?

ונעלתי:
ביום הזיכרון
כותבים את ספר החיים
בעיפרון
ללא מחק.